

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه سمنان

دُوْلَةُ قَاعِدَةٍ فَقِيَّ

(من ملك - لا ضرر)

الشيخ مرتضى الانصارى

ترجمه و تبيين

دکتر مهدی موحدی محبت

عضو هیأت علمی دانشگاه سمنان

سرشناسه :	انصاری، مرتضی بن محمدامین، ۱۲۱۴ - ۱۲۸۱
عنوان قراردادی	: المکاسب برگزیده قاعدة نفیضر فارسی و ساله فی قاعدة من الملک فارسی
عنوان و نام پدیدآور	: دو قاعدة فقهی: من ملک ، لا ضرر / مرتضی انصاری؛ ترجمه و تبیین مهدی موحدی محب.
مشخصات نشر	: سمنان: دانشگاه سمنان، ۱۳۹۲
مشخصات ظاهری	: ۱۳۷ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۵۹۴۰-۸۴-۸
و ضمیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: واژه‌نامه.
موضوع	: انصاری ، مرتضی بن محمدامین ، ۱۲۱۴ - ۱۲۸۱ق. — نظریه درباره قاعدة لا ضرر
موضوع	: انصاری ، مرتضی بن محمدامین ، ۱۲۱۴ - ۱۲۸۱ق. — نظریه درباره قاعدة من ملک
موضوع	: فقه - قواعد
موضوع	: قاعدة من ملک
موضوع	: قاعدة لا ضرر
موضوع	: معاملات (فقه)
موضوع	: اسلام و مالکیت
موضوع	: اصول فقه شیعه
موضوع	: موحدی محب، مهدی، ۱۳۵۶ - مترجم
شناسه افزوده	: دانشگاه سمنان
شناسه افزوده	: BP۱۶۹/۱۳۹۱
ردہ بندی کنگره	: ۲۹۷/۲۲۷
ردہ بندی دیوبنی	: ۳۰۰۳۴۰
شاره کتابشناسی ملی	

دو قاعدة فقهی (من ملک - لا ضرر)

- ❖ ترجمه و تبیین : دکتر مهدی موحدی محب
- ❖ ویراستار: دکتر مصطفی جباری
- ❖ طرح جلد و صفحه آرایی: اسماعیل شجاعی
- ❖ نوبت چاپ : اول - ۱۳۹۲
- ❖ ناشر: انتشارات دانشگاه سمنان
- ❖ شمارگان : ۲۰۰ جلد
- ❖ قیمت : ۸۰۰۰۰ ریال

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۵۹۴۰-۸۴-۸

حق چاپ محفوظ و متعلق به انتشارات دانشگاه سمنان می باشد.

تلفن انتشارات: ۰۲۳۱-۳۳۲۰۲۹۵

مقدمه مترجم

علم فقه، عهده دار بیان احکام شرعی از رهگذر استنباط از منابع معتبر خود می باشد. موضوع این علم ، افعال مکلین است که یکی از احکامِ جوب، حرمت، استحباب، کراحت و اباحه به آن تعلق می گیرد؛ قواعد فقهی، همان گونه که از نام آن پیداست ، نه قواعدي برای استنباط احکام شرعی، که خود، حکم کلی شرعی هستند که از منابع و ادلّه فقه (قرآن، سنت، اجماع و عقل) استنباط شده و مستند به ادلّه معتبر و حاصل اجتهاد فقیه هستند. به دیگر سخن، قواعد فقهی، هم چون مسائل اصولی، واسطه و مقدمة استنباط احکام نیستند؛ اگر چه در قیاس کشف حکم جزئی، در جایگاه کبری واقع می شوند. بنابراین، اصطلاح قواعد فقه که امروزه، به جای ترکیب و صفتی قواعد فقهی و در مقام ترجیح عبارت «القواعد الفقهية » به کار می رود، نارسا بوده و چه بسا مفهوم این عبارت را به گونه ای نادرست می نمایاند؛ چرا که قواعد فقه، یک ترکیب اضافی است می قواعدی که برای استنباط احکام شرعی کلی به کار فقیه می آید؛ که همان علم اصول فقه به معنای مصطلح آن است. اما تعبیر صحیح، ترکیب و صفتی "قواعد فقهی" است؛ زیرا همان طور که گفته شد، این قواعد، خود، فقهی بوده و بخشی از احکام فقهی

به شمار می روند؛ با این تفاوت که نسبت به مسائل علم فقه، کلی تر بوده و منشأ تفريع و استنباط احکام جزئی تر قرار می گیرند.

به بیان روشن تر، علم اصول، منطق استنباط و روش درست کشف احکام شرعی را به ما می آموزد؛ در حالی که قواعد فقهی، ضوابط و احکام کلی فقهی هستند که با منطق و روشی که در علم اصول بیان می شود، استنباط شده و در مجاری و مصادیق جزئی تر، مرجع استنباط قرار می گیرند. به عنوان مثال، در علم اصول فقه از این بحث می کنیم که آیا حکم عقل یا ظواهر سنت، معتبر و برای استنباط حکم شرعی، قابل استناد هستند یا خیر؟ اگر در علم اصول با تبیین چارچوب این مفاهیم به این پرسش پاسخ مثبت بدھیم، هنگام مواجهه با روایت «لا ضرر ولا ضرار فی الإسلام» یا حکم عقل به قبح زیان رساندن به دیگران، ممنوعیت اضرار به غیر و نفی هر گونه ضرر، به عنوان حکمی کلی، استنباط می گردد.

در این مثال، فقیه، نتیجه استنباط خود را به عنوان یک قاعدة کلی به نام قاعدة لا ضرر بیان می کند. از دیگر سو، در مورد حفر چاه در مجاورت چاه دیگری، با عنایت به قاعدة لا ضرر - که حکمی کلی و دارای گستره شمول بیشتری نسبت به مسائل فقهی است - به این نتیجه می رسد که چون این کار نیز، باعث وارد آمدن زیان به دیگری است، باید ممنوع باشد.

نگارش قواعد فقهی، در میان فقیهان، در کنار کتب فقهی و اصولی، از دیرباز مرسوم بوده که از این بین می توان به کتاب القواعد و الفوائد شهید اول (۷۸۶ق.) که نمونه ای روشن در فقه امامیه است اشاره کرد؛ اگرچه در این کتاب، مسائل اصولی و ادبی نیز در کنار قواعد فقهی بیان شده است موارد دیگر، نضد القواعد الفقهیه از فاضل مقداد سیوری (۸۲۶ق.)، الأقطاب الفقهیه از ابن ابی جمهور احسایی (حدود ۹۰۱ق.)، عوائد الآیام، اثر ملا احمد نراقی (۱۲۰۹ق.) و از بین متأخران و معاصران، مجموعه هفت جلدی القواعد الفقهیه اثر آیة الله میرزا حسن بجنوردی (۱۳۹۶ق.)، القواعد الفقهیه مرحوم آیة الله فاضل لنکرانی و القواعد الفقهیه

آیة الله مکارم شیرازی را می توان نام برد.^۱

مرحوم شیخ مرتضی انصاری (۱۲۸۱ - ۱۲۱۴ ق.) فقیه و اصولی نام آشنایی است که با دو تأییف گران سنگ خود (فرائد الأصول در علم اصول فقه، مشهور به الرسائل و کتاب المتاجر در علم فقه که به المکاسب شهرت یافته)، گام مهمی در تحول حقوق اسلامی و مبانی و مبادی آن برداشته است و از ایشان، همواره به عنوان مجده، یعنی پایه گذار شیوه اجتهادی نو، یاد می شود.

از شیخ انصاری، رساله هایی در چند موضوع و قاعدة فقهی بر جای مانده که از قدیم در ادامه کتاب مکاسب به صورت چاپ سنگی منتشر می شد؛ اگر چه جزئی از کتاب مکاسب نبود. پس از برگزاری کنگره دویستمین سال تولد این فقیه ستگ، در سال ۱۴۱۴ هـ. ق. که آثار این بزرگ در جریان آن، منتشر گردید، کتابی با عنوان «رسائل فقهی»، مشتمل بر رساله ها و مقالات پراکنده ایشان، به چاپ رسید و البته برخی از این رساله ها به صورت مستقل نیز توسط دبیرخانه کنگره مذکور، منتشر شد؛ از آن جمله، «رسالة فی قاعدة من ملک» و «رسالة فی قاعدة لا ضرر» است- که به همراه ترجمه فارسی آن- پیش روی شماست؛ چرا که ترجمه، جای متن اصلی را در انتقال کامل و دقیق مفاهیم نمی گیرد و لازم بود تا متن اصلی این دو قاعدة نیز آورده شوند.

ویژگی روش شیخ انصاری در آثار خود، آن است که پس از بیان موضوع، به کنکاش در آثار و سخنان فقیهان پیش از خود پرداخته و با دقیق شگفت انگیز، در کشف میزان و محدوده اعتبار قاعدة مورد بحث در نزد آنان، می کوشد. سپس به تفسیر گام به گام قاعده و بیان تفصیلی مفاد آن می پردازد؛ در مرحله بعد، به ادله اعتبار قاعده پرداخته، که در این کار نیز از مقارنه اقوال، سود می برد و در نهایت، مستند اصلی را بیان می کند؛ چرا که شناخت مستند اصلی هر قاعدة فقهی، در ترسیم حیطه دلالت آن نقشی اساسی دارد.

۱- برای دیدن سیر تاریخی نگارش قواعد فقهی، رجوع شود به: محقق داماد، سید مصطفی، قواعد فقه، ج ۲، صص ۱۹-۵، تهران: سمت، ۱۳۷۶ ش.

در مجموع، می توان این دو رساله (قاعدة من ملک و قاعدة لاضر) را در موضوع خود، به لحاظ نویسنده و نوع اثر، از منابع اصلی این دو موضوع دانست که می تواند از مأخذ مهم به شمار رود؛ که تألیفات بعد از آن، گویای این مدعاست. از آن جا که شیوه نگارش مرحوم شیخ، از پیچیدگی خاصی برخوردار است، فهم عبارات ایشان، دقّتی مضاعف می طلبد. از این رو، ترجمه و تبیین عبارات ایشان- اگر چه با قلم قاصر نگارنده - شاید بتواند دستیابی به معنا و مفهوم این قواعد را، با چارچوبی که مرحوم شیخ در انداخته اند، تا حدودی آسان نماید؛ تا با گذار از پیچیدگی های عبارات ایشان، بحث بر روی مفاهیم آن مرکز گردد.

سعی متجم در انتقال دقیق مفاهیم، همراه با وفاداری نسبی به متن اصلی بوده، که در برخی موارد، بر روانی ترجمه نیز تأثیر گذارد است. عبارات داخل قلّاب به منظور روان تر شدن ترجمه و گویاتر شدن متن فارسی، افزوده شده است. در عین حال، در مواردی، توضیح بیشتر یا برداشت خاصی که از متن به نظر رسیده، در پاورقی آمده که در انتها با قید [متترجم] ، مشخص شده است. البته با توجه به پیچیدگی قسمت هایی از متن، و با عنایت به این که این برگردان- تا حدی که جستجو کردم - تختیین ترجمه از این دو رساله است، ممکن است لغتش هایی در آن راه یافته باشد که برخود لازم می دانم ضمن پژوهش، پذیرای رهنمود صاحب نظران و تذکرات خود را همانه باشم.

در پایان، از تمامی استادان و عزیزانی که مشغله ام در انجام این کار یاری رساندند- به ویژه والد محقق حجه الإسلام دکتر عبد الله موحدی محب و نیز ویراستار و همکار ارجمند جناب آقای دکتر مصطفی جباری، که متن و ترجمه را به دقّت مورد بازبینی قرار دادند- مراتب سپاس و خصوع خود را نثار کرده و از درگاه باری تعالی برای ایشان، توفيق سعی مرضی و حسن عاقبت مسالت دارم.
رب إني لما أنزلت إلى من خيرٌ فقيرٌ

مهدى موحدی محب

۱۳۹۱

فهرست مطالب

صفحة	عنوان
١	مقدمه مترجم
١	قاعدة من ملک
٢	مورد القاعدة
٢	مورد اصلی قاعدة
٢	كلمات الفقهاء في القاعدة
٣	كلام الشیخ الطوسي
٣	تقریر ابن ادريس لکلام الشیخ
٣	کلام القاضی
٣	مروری بر اقوال فقها در مورد قاعدة
٥	کلام المحقق
٥	تمسک العلامہ بالقاعدة في کتبه
٥	کلام فخرالدین
٧	کلام الشهید
٩	کلام العلامة
١٠	مفردات القاعدة و موارد جریانها
١٠	تفسیر القاعدة
١١	شرح واژگان قاعده و موارد جریان آن
١٢	معنی (ملک الإقرار)
١٢	معنی ^١ (الإقرار به)
١٢	لزوم تقارن الإقرار مع الملكية

١٣	معنى ملك اقرار
١٣	معنى اقرار
١٤	استفادة لزوم التقارن من كلمات الفقهاء
١٤	لزوم هم زمانی اقرار و سلط
١٧	استفادة عدم لزوم التقارن من المبسوط
١٨	رد كلام الشيخ
١٩	رد سخن شيخ طوسى
٢٠	الاحتمالات فى معنى «ملك الشيء»
٢١	معنى مالكية شيء
٢١	الاحتمالات فى معنى ^١ «ملك الإقرار به»
٢٢	معنى مالكية اقرار
٢٤	وجه الجمع بين حكم المحقق والعلامة
٢٩	معنى الملكية فى موضوع القاعدة
٣٠	معنى مالكية شيء
٣٠	معنى الملكية فى محمول القضية
٣١	معنى مالكية اقرار
٣٢	عدم كون مستند القاعدة حديث الإقرار
٣٣	عدم استناد اين قاعدة به حديث اقرار
٣٥	دعوى ^١ الإجماع على ^١ القاعدة
٣٥	الشكك فى الإجماع
٣٦	اذعائى اجماع بر اين قاعدة
٤٠	تفوية الإجماع
٤٨	حاجة الإجماع إلى ما يؤيده
٤٨	نيل اجماع به مؤيد
٤٩	عدم صحة الاستناد إلى قاعدة الاستئمان
٥٠	عدم صحت استناد به قاعدة ايسان
٥١	قاعدة أخرى و المناقشة فى الاستناد إليها

٥٢	قاعدة اى دیگر و بررسی استناد به آن
٥٤	مستند القاعدة
٥٥	مستند قاعدة
٦٠	قاعدة في نفي الضرر
٦١	الأخبار الواردة في حكم الضرر
٦٢	روايات وارد شده در مورد حكم ضرر
٦٩	معنى الضرر والضرر
٧١	معنای ضرر و خرار
٧١	معنى نفي الضرر
٧٤	معنای نفي ضرر
٧٤	[نقد و بررسی]
٧٨	المتعين في معنی نفي الضرر
٧٨	معنای متعین در نفي ضرر
٧٩	و ينبغي التبيه على أمور:
	الأول: حکومة «لا ضرر» على ^١ أدلة الأحكام
٧٩	تبیه نخست: حکومت قاعدة لا ضرر بر ادلة احکام
٨٤	الثانی: شمول القاعدة للأحكام العدمية الضررية
٨٤	تبیه دوم : شمول قاعدة لا ضرر نسبت به احکام عدمی ضرری
٨٥	وجه عدم شمول القاعدة
٨٥	وجه عدم شمول
٨٦	وجه شمول القاعدة
٨٧	وجه شمول
٨٩	الثالث:الضرر الذي يقابلها نفع
٨٩	تبیه سوم: ضرری که در مقابل آن نفعی هست
٩٤	الرابع: إضرار الغير لدفع الضرر عن النفس، وبالعكس
٩٤	تبیه چهارم: ضرر رساندن به دیگر برای دفع ضرر از خود، و به عکس
٩٦	الخامس:الضرر الإختياري و غير الإختياري

٩٧	تبیه پنجم: ضرر اختیاری و غیر اختیاری
١٠١	السادس: دوران الأمر بین حکمین ضررین
١٠٢	تبیه ششم: دوران أمر، بین دو حکم ضرری
١٠٦	السابع: تصرف المالک الصار بالجار
١٠٧	تبیه هفتم: تصرف مالک در ملک خود، که مضر به همسایه باشد
١١١	تصرف المالک الشر
١١٢	[تفصیل در مقاله]
١١٥	تصرف المالک لغرا
١١٦	لغو بودن تصرف مالک
١١٨	تصرف المالک لجلب النفع
١١٨	تصرف المالک، برای جلب منفعت
١٢١	نایه